

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie podwyższenia wysokości odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek towarowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr 14 poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam co następuje:

W związku z zarządzeniem z dniem 1 grudnia 1920 r. podwyższeniem taryf osobowych, bagażowych i towarowych (Dziennik Ustaw Nr 109 poz. 721 i 722), podwyższa się od tegoż dnia przewidziana w art. 35 i 88 „Przepisów Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich”, wysokość odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek towarowych (Dziennik Ustaw 1920 r. Nr 16 poz. 82 i 83; Nr 40 poz. 244; Nr 51 poz. 313), a mianowicie: wskazana w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z 12 maja i 11 czerwca 1920 r. (Dziennik Ustaw Nr 40 z 27 maja 1920 r. poz. 244 i Nr 51 z 26 czerwca 1920 r. poz. 313), wysokość odszkodowania za bagaż (art. 35 P. P.), zmienia się z 50 mk. na 100 mk. za 1 kg. i jednocześnie podnosi się do 50 kg. najwyższą wysokość wagi ogólnej bagażu, za którą płaci się odszkodowanie, wysokość zaś odszkodowania za zaginięcie, brak albo uszkodzenie przesyłki towarowej (art. 88 P. P.) zmienia się z 50 mk. za 10 kg. na 10 mk. za 1 kg.

Warszawa, dn. 24 listopada 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*